

SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI

Mirecki Edward

S-N-1248/2044 Jom.

Wrocławsk - W-wa JOM-ASK

I./1. Relacja k. 3 s. 1-3

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora k. 6 s. 1-6

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora k. 2 s. 1-2

II. Materiały uzupełniające relację k. 6 s. 1-8

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

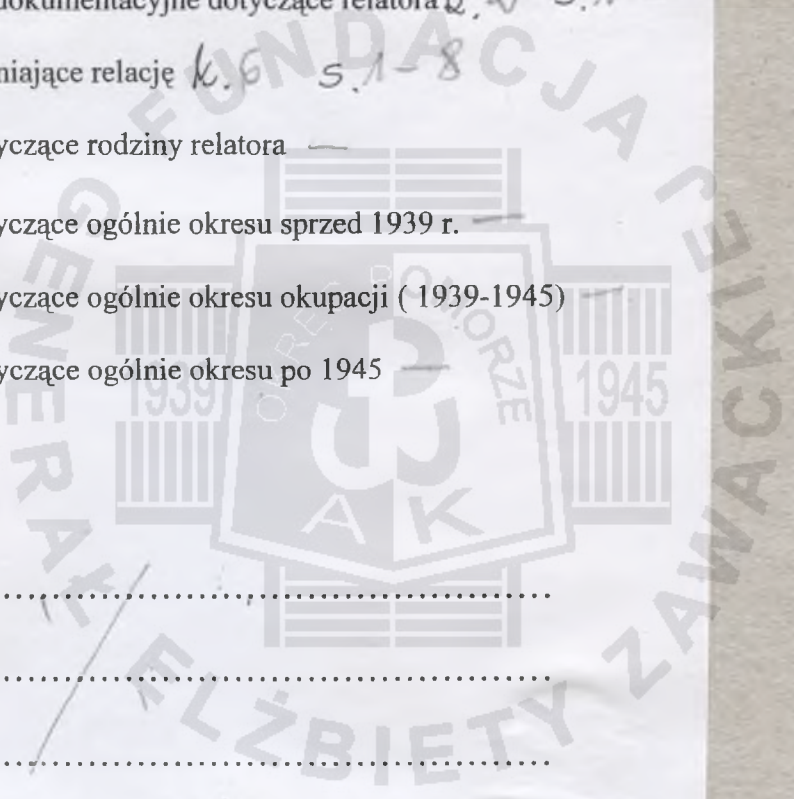
III./5. Inne ... —

IV. Korespondencja

.....
.....
.....

V. Nazwiskowe karty informacyjne k.

VI. Fotografie dwa i kronografii

I/1. Relacja - Mirecki Edward

1. Relacja o działalności konspiracyjnej ~~Edwarda~~ ^{Edwarda} Mireckiego spisana przez Bogolana Chwanowskiego na podstawie dokumentów Arch. Museum Stutthof, napis, oryg.

k. 3 s. 1-3

Spis listy inf.
VI'04 p.

1

Edwarda

Relacja EDMUNDA MIRECKIEGO

Edward Mirecki mieszkał w Aleksandrowie Kujawskim, a od 1936r. w Gdyni, gdzie pracował w Towarzystwie Eksportowym/Eksport Bawełny/. Ćwiczenia odbył w 65 pp. W lipcu 1939r. miał przydział jako oficer rezerwy/podporucznik/piechoty. Ćwiczenia odbywał w Gniewie. Był czynny w Związku Oficerów Rezerwy. Stykał się z oficerami Wolnego Miasta Gdańska-wymieniali informacje o atmosferze tam panującej. E. Mirecki został zmobilizowany do Ośrodka Zapasowego koło Radomia w ~~55~~ 16 dywizji 65pp. Przeszedł kampanię wrześniową - na Zamojszczyźnie wpadli w ręce Rosjan. Koło Bilgoraja stały ciężkie czołgi rodzime. Oficerów polskich załadowano na wóz, podoficerowie, podchorążowie i szeregowcy /pomaszzerowali/ trójkami na wschód. Żydom Rosjanie nie pozwolili sprzedawać owców jeńcom. Rozluźnienie nastąpiło, kiedy zdobyli chleb i żołnierz polski dał $\frac{1}{2}$ bochenka żołnierzowi radzieckiemu. Oficer radziecki powiedział, że w Zamościu i pójdą do domu, a żołnierz: w Rosji roboty dużo, a ludzi do pracy mało, więc.....

E. Mirecki uciekł więc i trafił do Łodzi. Dotarł do Włocławka, ponieważ z Gdyni wysiedlono Polaków. Przed wojną był w SN.

- ✓ We Włocławku był podokręg, a potem okręg Kujawsko-Dobrzyński. ✓
- ✓ We Włocławku działali Endecy z SN np! Stanisław Czapczyński.
- ✓ Z Warszawy przyjechał członek SN Antoni Sikorski, działacz NOW-Warszawa/"Ziemia"-okręg zewnętrzny/. A. Sikorski zatrzymał się u ★.
- ✓ ✓ Mieczysław Starczewskiego/aresztowany potem z Tadeuszem Wawrzynkiewiczem z NOW we Włocławku/. M. Starczewski pracował w "Dzienniku Kujawskim". U Starczewskiego spotykali się E. Mirecki i A. Sikorski, gdzie został zaprzysiężony/Mirecki/, bez pseudonimu-na terenie Włocławka nie używał go. Otrzymał zlecenie zorganizowania Okręgu Kujawsko-Dobrzyńskiego NOW w oparciu o członków SN. System piątkowy obowiązywał. była wojskowa, ale istniał też urząd polityczny: Eugeniusz Krzeziński/aresztowany w 1942r./, M. Starczewski, T. Wawrzynkiewicz, Zdzisław Dombrzalski/chyba wycofał się z pracy podziemnej po aresztowaniach/. We Włocławku redaktor Turczynowicz i ktoś drugi mieli schowany aparat radiowy i maszynę do pisania, wydawali biuletyn. Akcja ta była samorzutna. Przypuszczalnie stanowiła źródło zarobków. Kiedyś E. Krzeziński pytał Turczynowicza "co słyhać". Ten mu odpowiedział, że aby coś wiedzieć trzeba czytać dobrą prasę, a to kosztuje. Była kolporterka /NN/, która zostawiła w sklepie torebkę z gazo-

zatkami i listę abonamentów. Wpadł wtedy Krzemiński. Do Włocławka do-
 ✓ cierała "Walka", "Biuletyn Informacyjny" i chyba "Szczербiec", ale E. Mi-
 recki nie jest tego pewien.

Bezpośredni kontakt miał E. Mirecki z "Romkiem"/był jego zastępcą/-
 ✓ podchorąży rezerwy. Nazwisko: Kwiatkowski. W "dół" z Tadeuszem Pawłowskim.
 ✓ W Aleksandrowie Kujawskim dowódcą na powiat był J. Ignaszewski, w kierow-
 ✓ nictwie działali: Zdzisław Bórkowski, lekarz Narożny.

E. Mirecki kontaktował się z Sikorskim/"w górę", ale potem wyłonił
 ✓ się problem przekraczania granicy. Miał też kontakt z redaktorem Sachą,
 Władysławem Jaworskim - w Warszawie. We Włocławku, a właściwie w okolicy,
 przeprowadzali początkowe ćwiczenia wojskowe, 5-6 osobowe/marsze, ubez-
 pieczenia, czujki/oraz wykłady/regulaminy, broń, wojsko. Prowadził je pdch.
 ✓ "Tomek", pdch. Górski/~~XXXXXXXXXX~~ aresztowany współpracownik "Tomka"/
 ✓ /może "Romka"?/. Bazowano głównie na podchorążych rezerwy, bo brak była
 kadry. Raz lub dwa E. Mirecki wizytował taką odprawę. Było 10 osób /5+5/.
 Raz był, też w lesie. We Włocławku działało ok. 40 osób. W powiecie aleksan-
 drowskim ponad 300. Fion polityczny nie wykonywał w powiecie prac sa-
 modzielnych. Dostarczali im /NOW/ ludzi, bo potrzebowali ludzi do spraw
 politycznych.

E. Mirecki do lata 1941r. nie był zameldowany, potem dopiero pracował.
 Raz pojechał do Warszawy, aby ustalić przerzut "Walki". U A. Sikorskiego
 się zatrzymał/ul. Złota/. On skontaktował go z ludźmi/NN/. Ustalono, że
 przerzut będzie szedł przez Poznań, bo tam łatwiej. Uzyskał w Poznaniu
 adres, Hasło i odzew. Raz pojechał do Poznania sam, do śródmieścia. Hasło:
 "Kraków-karabin". Rozmawiał dłuższy czas z jakimś młodym człowiekiem
 i obaj nie bardzo mogli się porozumieć. W końcu jednak wszystko skoń-
 czyło się dobrze. Okazało się, że był to adiutant Antoniego Wolnie-
 wicza, komendanta NOW-u w Poznaniu. Ustalono hasła i odbiór gazetek.
 Miał po nie jeździć T. Pawłowski. W tym czasie E. Mirecki otrzymał gryps
 od Krzemińskiego, że nic nie powie na gestapo. Ale musiał wypchnąć
 T. Pawłowskiego do Warszawy, bo był "spalony". To samo dotyczyło "Romka",
 z tym, że nie zdołał uciec i zginął wraz z rodziną, która go znała.

W ostatniej dekadzie sierpnia 1942r. udał się E. Mirecki do Warszawy
 W dniu 6.IX.1942r. miał się spotkać z A. Sikorskim. Zgłosił się u jego
 siostry/ul. 3-Maja/, która zapłakana powiedziała, że Tolek utopił się
 w Wiśle, chcąc ratować siostrzeńca.

✓ We Włocławku E. Mirecki zetknął się z J. Olszewskim/raz czy dwa/.
 Wiedzieli o sobie. "Andrzej" chciał ich scalić, ale E. Mirecki powie-
 dział, że musi mieć polecenie z "góry", więc nie należał. Po scaleniu

z AK, kadry wojskowe przekazali do AK, ale ludzi zachowywali dla SN. W ten sposób przekazano Witolda Pawłowskiego-brata Tadeusza do Warszawy/"Ziemia"/do pionu politycznego. Szukano też kontaktu z Lipnem, ale nie udało się. Mieli zaś kontakt z Nieszawą-kolejarz, u którego było jakieś spotkanie. Był tam E. Mirecki. W Aleksandrowie chciał ich w formie ultymatywnej podporządkować kpt Jeżewski/Poubojarinow/ z ZWZ. E. Mirecki miał kontakt z Borkowskim z Aleksandrowa. Jeździł E. Mirecki z Ignaszewskim po terenie Dobrego.

W drugiej połowie sierpnia 1942r. we Włocławku miały miejsce aresztowania, więc E. Mirecki wyjechał do Warszawy. T. Wawrzynkiewicz był w obozie inowrocławskim. Przeżył egzekucję "zmarł na serce" /- taką wiadomość otrzymała żona. Dotarł do Włocławka, potem do Warszawy, gdzie E. Mirecki zorganizował mu pomoc.

W 1945r. Borowski/?/z SN był w MC we Włocławku-przenikali.

Powyższą relację spisał B. Chrzanowski. Oryginał znajduje się w AMS. /Arch. Muzeum Sztutthof/.

1/2. Dokumenty dotyczące rekruta: Dimecki Edward

1. "Kronika" Edwarda A. Dimeckiego na przebrane meszisko "Witold Sawicki" -
- z 2.10. 1943, kserokop. oryg. k. 2 s. 1-2
2. Zawiadzenie Pow. Urzędu Bezp. Publ.
we Wrocławiu l.dz. 63/44, kserokop. k. 1 s. 3
3. Odpis skrócony aktu matczyństwa"
- kserokop. oryg. k. 1 s. 4
4. Mianowanie ppor. Edwarda Dimeckiego
go na stop. por. z dn. 9.05. 1990,
kserokop. oryg. k. 1 s. 5
5. "Odpis skróconego aktu apomu"
z 20.04. 1998, kserokop. k. 1 s. 6

ZUR BEACHTUNG UWAGI

I. Jeder Inhaber einer Kennkarte hat bei Behörden und Körperschaften des öffentlichen Rechts und gegenüber den staatlichen und gemeindlichen Kontrollorganen auf Verlangen mit der Kennkarte auszuweisen.

Każdy posiadacz karty rozpoznawczej winien się wobec władz i instytucji prawa publicznego oraz państwowych i gminnych organów kontrolnych na żądanie legitymować kartą rozpoznawczą.

II. Kennkarten, in denen das Lichtbild, die Fingerabdrücke, eine der sonstigen vorgeschriebenen Eintragungen oder die anzubringenden Dienstsegel fehlen, sind ungültig. Das gleiche gilt, wenn der Zustand des Lichtbildes oder die Fingerabdrücke eine einwandfreie Feststellung des Kennkarteninhabers nicht mehr zulassen oder die sonstigen Eintragungen oder die Stempel unleserlich geworden sind.

Karty rozpoznawcze, nie posiadające fotografii, odcisków palców, przepisowych wpisów lub pieczęci służbowej, są nieważne. To samo dotyczy wypadków, w których stan fotografii lub odcisków palców nie pozwala na dokładne stwierdzenie tożsamości posiadacza karty rozpoznawczej lub pozostałe wpisy czyli pieczęcie stały się nieczytelne. Treść die Angaben in einer Kennkarte durch Berufswechsel, Namensänderung usw. auf den Inhaber nicht mehr zu, so hat er die Kennkarte der Antragsbehörde zur Änderung oder Neuansstellung vorzulegen. Wohnungsänderungen beschließt die Meldebehörde.

O ile dane karty rozpoznawczej straciły swą aktualność wskutek zmiany mieszkania, zawodu, nazwiska posiadacza karty i t. d., to winien on kartę rozpoznawczą przedstawić władzy zatwierdzającej wniosek o zmianę karty lub wystawienia nowej karty rozpoznawczej. Zmiany zamieszkania potwierdza urząd meldunkowy.

IV. Der Kennkarteninhaber ist verpflichtet, den Verlust einer gültigen Kennkarte unverzüglich der nächsten Antragsbehörde brieflich oder mündlich unter genauer Angabe seiner Personalien und der näheren Umstände des Verlustes zu melden.

Posiadacz karty zobowiązany jest zgłosić natychmiast wiadry zaistniałej wniosek zgłoszenia ważnej jeszcze karty rozpoznawczej pisemnie lub ustnie, podając dokładnie swa generalia i bliższe okoliczności zagubienia.

GENERALGOUVERNEMENT
GENERALNE GUBERNATORSTWO

KENNKARTE
KARTA ROZPOZNAWCZA

3

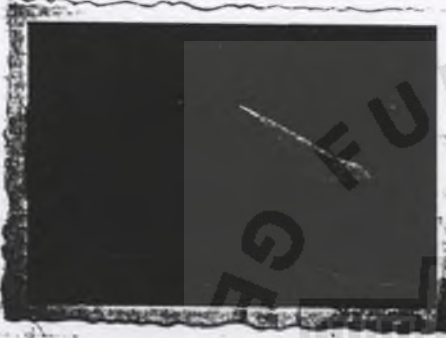
Poratowy Urząd

Bezpieczeństwa Publicznego

w *Młocławku*

L. p. Oświadczenia *63/44*

data *1.4.* 1947 r.

ZAŚWIADCZENIE Nr. 214/44

Poratowy, Urząd Bezpieczeństwa Publicznego

w *Młocławku* niniejszym zaświadcza, że

ob. *Chłinecki Edward* ur. dn. *11.1.1918r.*

zam. *Młocławek ul. Rodólna nr. 16m2.*

dnia *1.4.* 1947 r. uczynił zadość warunkom przewidzianym

w art. 2 Ustawy z dnia *24 lutego* 1947 r. o amnestii i korzysta z niej.

SZEF URZĘDU

[Signature]

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA

Województwo bydgoskie Powiat Włocławek-miasto
URZĄD STANU CYWILNEGO w e W ł o c ł a w k u

Odpis skrócony aktu małżeństwa

I. DANE DOTYCZĄCE OSÓB ZAWIERAJĄCYCH MAŁŻEŃSTWO:

	Mężczyzna	Kobieta
1. Nazwisko	Mirecki --	Szubska --
2. Imię (imiona)	Edward Adam ----	Halina Michalina
3. Zawód	urzędnik kupiecki	-----
4. Data urodzenia	11 październik 1912r.	23 maj 1912 rok
5. Miejsce urodzenia	Aleksandrowo ---	Włocławek -----

II. DANE DOTYCZĄCE DATY I MIEJSCA ZAWARCIA MAŁŻEŃSTWA:

1. Data 13 czerwiec tysiąc dziewięćset czterdziesty
drugi / 1942 / rok 1. r. 2. Miejsce Włocławek --

III. DANE DOTYCZĄCE RODZICÓW:

	Mężczyzny	Kobiety
A. Ojciec		
1. Nazwisko	Mirecki -----	Szubski -----
2. Imię	Stanisław -----	Jan -----
B. Matka		
1. Imię	Stanisława -----	Stefania -----
2. Nazwisko	Semplowska -----	Dworakowska -----

Poświadczam o zgodności powyższego odpisu

z treścią aktu małżeństwa Nr 84/1942

Włocławek dnia 29 stycznia 1970 r.

za KIEROWNIK a
Urzędu Stanu Cywilnego

R. Tręgda

SIŁY ZBROJNE
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Na podstawie art. 85 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r.
o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
(Dz. U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31)

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Rozkazem Personalnym Nr 43 z dnia 26.04. 19 90 r.

mianował

Obywatela ppor. Edward MIŁECKI s. Stanisława

(stopień, imię, nazwisko i imię ojca)

na stopień

PORUCZNIKA

z dniem 9 maja 19 90 r.

SZEF
WOJEWÓDZKIEGO SZTABU WOJSKOWEGO
SIEDLCE

ppłk dypl. Eugeniusz BUŁAS

Siedlce, dnia 1990.05.02

(data)

RZECZPOSPOLITA POLSKA

URZĄD STANU CYWILNEGO w Mińsku Mazowieckim

Województwo siedleckie

Odpis skrócony aktu zgonu

I. DANE DOTYCZĄCE OSOBY ZMARŁEJ:

- 1. Nazwisko Mirecki
2. Imię (imiona) Edward Adam
3. Nazwisko rodowe Mirecki
4. Stan cywilny żonaty
5. Data urodzenia 11 października 1912r.
6. Miejsce urodzenia Aleksandrów
7. Ostatnie miejsce zamieszkania Mińsk Mazowiecki ul. Gen. K. Sosnkowskiego 33 m 13

II. DANE DOTYCZĄCE DATY I MIEJSCA ZGONU:

- 1. Data osiemnastego kwietnia tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego ósmego (18.4.1998) roku
2. Miejsce Mińsk Mazowiecki

III. DANE DOTYCZĄCE MAŁŻONKA OSOBY ZMARŁEJ:

- 1. Nazwisko Mirecka
2. Imię (imiona) Halina Michalina
3. Nazwisko rodowe Szubska

IV. DANE DOTYCZĄCE RODZICÓW OSOBY ZMARŁEJ:

Table with 2 columns: Ojciec, Matka. Rows: 1. Imię (imiona) Stanisław, Stanisława; 2. Nazwisko rodowe Mirecki, Sempławska

Mińsk Mazowiecki

Poświadczam zgodność powyższego odpisu z treścią aktu zgonu Nr 164/1998/5 data 1998.04.20

KIEROWNIK Urzędu Stanu Cywilnego

Handwritten signature of Halina Zagórska

M-15 Druk: EPIGRAF s.c. na zlecenie P.T.H. Technika, Gliwice

Halina Mirecka zmarła 18.04.2002 r. w Mińsku Mazowieckim pochowana na cmentarzu Komunalnym w Mińsku w grobie wraz z...

1/3. Inne dokumenty dotyczące
relatora: Mirowski Edward

1. Kwestionariusz personalny z 26.II.1949,
kserokop. oryg. k. 2 s. 1-2

KWESTIONARIUSZ PERSONALNY

1. Imię i nazwisko Edward Mirecki adres Siedzi ul. Armi Krajowej 41.

2. Data i miejsce urodzenia 11. X. 1914r. Aleksandrów Kujawski

3. Imiona rodziców i rodowe nazwisko matki Hawisław i Hawisława domu Szupkowska

4. Pochodzenie społeczne /zawód i stosunki majątkowe rodziców/
ojciec murar matka bez zawodu majątku rodziców nie posiadali

5. Stan cywilny żonaty nazwisko panienske żony Kubska

6. Imiona dzieci i data urodzenia Imiona i nazwiska innych osób badanych na pełnym utrzymaniu

<u>Jacek</u>	<u>11. maja 1943r.</u>	
<u>Maria</u>	<u>3 kwietnia 1948r.</u>	

7. Nazwiska i imiona, stanowisko osób zatrudnionych w naszej instytucji badanych w stopniu pokrewieństwa z patentem

/

8. Wykształcenie ogólne /załączyc uwierzytelnione odpisy świadectw i dyplomów/

szkoła powszechna	miejscowosc	ilosc uk.klas	data
<u>szkoła średnia</u> <u>Gimnazjum humanistyczne</u>	<u>Aleksandrów Kuj.</u>	<u>8 klas (materna)</u>	<u>2. VI. 1931r.</u>

szkoła wyższa	rodzaj studium i ich czasokres	data uzyskania dyplomu
<u>szkoła wyższa</u>		

9. Kursy i studia specjalne nieuwzględnione w rubryce 8, nazwa zakładu instytucji w którym zorganizowano:

studium, kurs	czasokres	wynik egzaminu

10. Znajomość języków obcych i stopień ich znajomości w słowie i piśmie.

język niemiecki - słabo

11. Stosunek do służby wojskowej stopień nr. książeczki

oficer rezerwy ppor. rez 4

12. Posiadane odznaczenia wojskowe i cywilne

13. Przebieg pracy zawodowej, gdzie i kiedy pracował, na jakim stanowisku, podać w porządku chronologicznym/

styczeń 1937 - czerwiec 1939 Tow. Wsp. Wodk. Dowlany - Gdynia - praktyk. hiper
czerwiec 1939 - 30. VIII 1939 " " " " " " hiper zaprawien
wrzesień 1941 - sierpień 1942 Spółdzielnia Rolniczo-Kawowa Włocławek - kier. handl. buchalt
kwiecień 1946 - wrzesień 1947 Rydzki Fab. Cyk. F. Polus, Głeba Włocławek kier. sprzed. i buchalt
kwiecień 1947 - 31. XII 1948 Spółka Wojski Łazarni Kieradz kierownik handlowy
listopad 1949 - do chwili obecnej Spółka Spoi. Kieradzka " " " " ul. Wolności Kieradz

14. Zatrudnienie lub sposób zarobkowania w czasie okupacji

sierpień 1941 - sierpień 1942 Spółdzielnia Rolniczo-Kawowa Włocławek - unadulst
do momentu 1942 do roboty okupacyjnej w Kieradzie Kieradz

15. Działalność społeczno-polityczna /przynależność do partii politycznych organizacji społecznych, -funkcje wykonywane, podać w porządku chronologicznym/.

a/w okresie mdo 1. IX. 49r sekret Tow. Wsp. Wodk. - ul. Wolności 4. O. R. P.

b/w okresie okupacji N. O. W. - kier. org.

c/ w okresie po odzyskaniu niepodległości Liga Młocza, Tow. Pruj. Polskie Państwo

16. Kary sądowe /podać rodzaj przestępstwa i wysokość kary, oraz nazwy sądu orzekającego, komisji dyscyplinarnej, daty wyroków/.

nie karany

17. Csy przeciw Obywatelowi prowadzone są dochodzenia karne

nie

18. Nazwa i imiona adres, zawód, przynależność partyjna osób udzielających referencji/referencje na piśmie załączyc/

Łwiatkowski Stanisław, podpułk. W. P. - P. Z. P. R. - Kieradz - Wołowańska 17.
Golański Jan, major W. P. Kieradz ul. Armii Ludowej

19. Miejsce na dodatkowe informacje nieuwzględnione w powyższych rubrykach

Stwierdzam pod odpowiedzialnością sądową, że podane przeze mnie dane są zgodne z rzeczywistością.

D. Minus

/własnoręczny podpis/

Kieradz

26. XI.

dnia 1949r.

11. Materiały uzupełniające relację: Mircecki Edward

1. Bogdan Ziółkowski, biogram Edwarda
Adama Mirceckiego - projekt do t. 3, Stow-
nika „Wrocławskiego słownika bio-
graficznego” - mpis

k. 4 s. 1-4

2. B. Ziółkowski, biogram Mirceckiego
Edwarda, [w:] Wrocławski stow.
biograficzny, pod red. Stanisława
Kunikowskiego, Wrocław 2005,
t. III, s. 115-116, kserokop.

k. 2 s. 5-8

Mirecki Edward Adam, pseud. Biały, Andrzej (1912–1998), Komendant Okręgu Kujawsko-Dobrzyńskiego Narodowej Organizacji Wojskowej, żołnierz Kedywu AK i konspiracji niepodległościowej po drugiej wojnie światowej.

Urodził się 11 X 1912 r. w Aleksandrowie Kujawskim, jako najstarszy z pięciorga dzieci Stanisława i Stanisławy z d. Semplawskiej.

Ojciec jego był murarzem, matka zajmowała się gospodarstwem domowym. W latach 1921–1931 uczył się z roczną przerwą w roku szkolnym 1928/1929, w prywatnym Gimnazjum Męskim Księży Salezjanów o profilu humanistycznym w tym mieście. Ukończył je maturą 2 VI 1931 r. W 1932 r. rozpoczął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego, ale musiał je przerwać po roku ze względu na trudną sytuację materialną. W latach 1931–1932 i 1934–1936 utrzymywał się udzielając korepetycji w Aleksandrowie Kujawskim, nie mogąc znaleźć innego zajęcia. Latem 1936 r. przeprowadził się wraz z całą rodziną do Gdyni, gdzie od stycznia następnego roku pracował w Towarzystwie Ekspedycyjno-Kontrolnym Bawełny, początkowo jako praktykant kiperski a od 1939 r. jako zaprzysiężony kiper bawełny. Po odbyciu czynnej służby wojskowej w Dywizyjnym Kursie Podchorążych Rezerwy przy 65 pp. w Grudziądzu, powołany był na ćwiczenia rezerwy w tym mieście w 1935 r. po których awansowany został do stopnia ppor. rezerwy. Na oficerskie — sześciotygodniowe ćwiczenia rezerwy był powoływany również w 1937 r. — do 14 pp. we Włocławku i w lipcu 1939 r. w Gniewie do wydzielonego batalionu 65 pp. ~~Awansowany po nich.~~ Prawdopodobnie zaangażowany⁴⁰ w przygotowania sieci dywersji pozafrontowej na wybrzeżu. Był czynny w Związku Oficerów Rezerwy. Spotykał się z oficerami z Wolnego Miasta Gdańska — od których otrzymywał informacje o sytuacji tam panującej. 23 VIII 1939 r. zmobilizowany^{został} do Ośrodka Zapasowego 65 pp. 16 Dywizji Piechoty w Radomiu. Brał udział w kampanii wrześniowej w zbiorowym pułku 16 Dywizji Piechoty, pod dowództwem ppłk Tadeusza Knoppa wchodzącym w skład zgrupowania „Radom” ppłk dypl. Bronisława Kowalczewskiego. Początkowo walczył w rejonie Skarżyska-Kamiennej i Kielc, w tym 6 września w akcji zaczepnej w kierunku na Kajetanów, gdzie został ranny w nogę. Po pobytach w szpitalach wojskowych (Radom, Lublin, Baranowicze, Pińsk), od około 23 września służył ponownie w wydzielonym oddziale — grupie płk. dypl. Tadeusza Zieleniewskiego sformułowanej w Chełmie Lubelskim. Po bezskutecznych próbach przedarcia się w ciężkich walkach z 27. niemiecką DP na południe Polski (przedostanie się na Węgry) w okolicach Biłgoraja na Zamojszczyźnie 2 października dostał się do niewoli radzieckiej. W trakcie ewakuacji jeńców na Wschód uciekł z

niewoli i przedostał się do Łodzi, a stamtąd na początku listopada na teren powiatu wrocławskiego. Tu odnalazł w Mielżynie (u krewnych) rodzinę wysiedloną w październiku 1931 r. z Gdyni. Ze względu na przedwojenną działalność miał odciętą drogę do Gdyni, stąd decyzja o pozostaniu na Kujawach. Początkowo mieszkał w Mielżynie i pracował w gospodarstwie rolnym krewnych. Następnie przeniósł się do Włocławka, gdzie zamieszkał u rodziny narzeczonej Haliny z d. Szubskiej (córci znanego wrocławskiego rzeźnika i członka SN). Ponad półtora roku nie był zameldowany i nie pracował. Dopiero w sierpniu 1941 r. udało mu się zalegalizować pobyt (mieszkał przy ul. Stodólnej 16) i podjął pracę w charakterze urzędnika w dziale handlowym częściowo w buchalterii w Spółdzielni Rolniczo Handlowej (Landwirtschaftliche Ein-und Verkauf Genossenschaft) współpracującej z Zjednoczonymi Fabrykami Cykorii Ferd. Bohma i Gleba.

W 1932 r. został członkiem Obozu Wielkiej Polski a rok później Stronnictwa Narodowego w Aleksandrowie Kujawskim (był również członkiem związanego z endecją Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”) i znał środowisko narodowców we Włocławku. Wprowadzony był przez E. Krzemińskiego do konspiracyjnych struktur SN o krypt. „Kwadrat” w mieście. W grudniu 1939r w mieszkaniu przywódcy SN w okresie okupacji we Włocławku Mieczysława Starczewskiego został E. Mirecki zaprzysiężony do NOW przez emisariusza Zarządu Głównego SN z Warszawy Antoniego Sikorskiego, wysłanego ze specjalnymi pełnomocnictwami przez Władysława Jaworskiego pseud.: Jacek, Olza- szefa Wydziału Organizacyjnego w tym zarządzie. Otrzymał zadanie zorganizowania Okręgu Kujawsko-Dobrzyńskiego NOW i został wyznaczony na jego komendanta . Prawdopodobnie przyjął pseudonim „Biały”, którego jednak nie używał. W pierwszej połowie 1940 r. sformułował komendę okręgu, a do końca tr. udało się E. Mireckiemu zorganizować powiaty (obwody) Włocławek i Aleksandrów Kujawski, natomiast nie powiodło się zorganizowanie struktur w powiecie lipnowskim. Wiosną 1940 r. w celu wyjaśnienia spraw organizacyjnych udał się on do Warszawy, gdzie na punkcie kontaktowym przy ulicy Złotej spotkał się z A. Sikorskim i W. Jaworskim. Przez nich został skierowany do Poznania do por. rez. Antoniego Wolniewicza, pseud.: Marian, Znicz, któremu został bezpośrednio podporządkowany jako kierownikowi Konspiracyjnej Organizacji Stronnictwa Narodowego Ziem Zachodnich (od grudnia 1939 ziem „wcielonych” do Rzeszy) i komendantowi Narodowej Organizacji Bojowej stanowiącej autonomiczną część NOW. Po jego aresztowaniu pod koniec 1940r. podlegał ppor. rez. Marianowi Kwiatkowskiemu pseud.: Konrad, Jaxa. Rozwinął szeroką działalność informacyjno-propagandową (kolportaż prasy) oraz szkolenie wojskowe. Do jego najbliższych współpracowników w NOW należeli wspomniani M. Starczewski i E. Krzemiński odpowiadający odpowiednio za sprawy polityczne i

propagandę oraz podchorążowie rez.: Roman Umiński pseud.: Romek – jego zastępca oraz Janusz Górski pseud.: Tomek prowadzący szkolenie wojskowe, a w powiecie nieszawskim Jerzy Ignaszewski, pseud.: Wicher, Zdzisław Borkowski oraz ppor. rez. lekarz Franciszek Narożny, których osobiście zaprzysiął. Już w trakcie wizyty K. Mireckiego w Poznaniu ustalono sposoby łączności konspiracyjnej i kanały przerzutowe prasy SN na Kujawy-„Walki” i „Szczerbca” z Warszawy oraz „Polski Narodowej” i „Armii Narodowej” z Poznania. Drugi kanał przerzutowy prasy, w tym „Walki” zorganizował z Łodzi co było wynikiem wprowadzenia do konspiracji kolejarzy. Na potrzeby szkolenia wojskowego i przyszłej walki z okupantem na jego polecenie magazynowano broń i rozbudowywano liczebnie okręg. W sumie podlegało E. Mireckiemu około 500 żołnierzy. Utrzymywał kontakty z Józefem Olszewskim pseud.: Andrzej komendantem Inspektoratu ZWZ- Włocławek, z którym uzgodnił zasady współpracy. W początkach sierpnia 1942 r. pracę Okręgu Kujawsko – Dobrzyńskiego zdeorganizowały aresztowania gestapo, które objęły kilkadziesiąt osób. Sam E. Mirecki doskonale zakonspirowany uniknął w ostatnim momencie aresztowania, uciekając wraz z żoną z miasta. W końcu sierpnia 1942 r. przeszedł przez „zieloną granicę” do Generalnego Gubernatorstwa i dotarł do Warszawy. Mieszkał tam w latach 1942-1944 pod przybranym nazwiskiem Witold Sawicki, kolejno przy ul. Mokotowskiej, Wspólnej, Styki i utrzymywał się z handlu. Po skontaktowaniu się z kierownikiem Wydziału Organizacyjnego Okręgu Warszawskiego Stronnictwa Narodowego Witoldem Pawłowskim, ps. „Zdzisław Ptaszyński”, „Witek”, „Zdzich” był początkowo jego zastępcą, a następnie sam kierował tym wydziałem. Udzielał pomocy zbiegłym do GG członkom NOW i AK z Włocławka, w tym T. Wawrzyńkiewiczowi oraz znaczną część z nich wprowadził w struktury konspiracji warszawskiej. W Warszawie działał w NOW, a po scaleniu w AK. Posługiwał się pseud.: „Andrzej”. Prawdopodobnie był oficerem Kedywu. W okresie przygotowań do powstania wywiózł w czerwcu 1944r. rodzinę z Warszawy do Rejentówki pod Radzyminem. W powstaniu warszawskim walczył w nie ustalonym batalionie zgrupowania „Stolica” NOW-AK, a po jego upadku wywieziony został do miejscowości Spellen koło Wesel w Rzeszy. Już w końcu października 1944r. udało mu się uzyskać skierowanie do pracy na Kujawy. Tu ukrywał się do końca okupacji. W styczniu 1945 r. wrócił do Włocławka. Zataił swoją konspiracyjną działalność i stopień wojskowy, rejestrując się w RKU jako rekrut. W lutym tr. podjął ponownie działalność konspiracyjną w SN. Za sprawą Tadeusza Pawłowskiego wszedł w skład zarządu Okręgu Warszawskiego SN z funkcją skarbnika. Po jego rozwiązaniu wrócił do Włocławka, gdzie ponownie od kwietnia 1946r. pracował w fabryce F. Bohma i Gleba w charakterze kierownika ekspedycji. W połowie grudnia 1946 r. został aresztowany przez funkcjonariuszy PUBP we Włocławku i prze-

niesiony do więzienia WUBP w Bydgoszczy. W śledztwie nie przyznał się do działalności w powojennych strukturach SN. Z braku dowodów zwolniony z aresztu w poł. lutego 1947 r. W tym samym roku przeprowadził się z rodziną do Sieradza, a następnie w 1954r. do Mińska Mazowieckiego. Pracował tam w Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego jako m.in. kierownik magazynu i kierownik archiwum zakładowego do emerytury w 1972 r.

Był członkiem ZboWiD(z tytułu udziału w kampanii wrześniowej) i od 1991 r. w Związku Kombatantów Armii Krajowej Obwodu „Mewa-Kamień” w Mińsku Mazowieckim. Przez wiele lat był ławnikiem w Sądzie Powiatowym w Mińsku Mazowieckim i Sądzie Wojewódzkim w Warszawie. Za działalność niepodległościową odznaczony został Medalem za Udział w Wojnie Obronnej 1939 r. W 1990r. był awansowany do stopnia porucznika.

Zmarł 18 IV 1998 r. w Mińsku Mazowieckim i pochowany został na miejscowym cmentarzu komunalnym.

E. Mirecki żonaty był z Haliną Michaliną z d. Szubską, z którą ślub zawarł 13 VI 1942 r. we Włocławku. Mieli troje dzieci: Jacka(ur. 11V 1944) -fizyka i nauczyciela informatyki w Warszawie, Marię Mirecką(ur.3 IV 1948) - polonistkę i redaktora oficyny wydawniczej „Czytelnik” oraz Annę Mirecką(ur. 20 IX 1953)-historyka i redaktora w Wydziale Wydawnictw IPN.

AMS, Relacje t. XXVII: Relacja Edwarda Mireckiego, k. 203–206; tamże, Relacja członka NOW „R”, k. 201–202; FAiMPAKoWSP, Insp. Wł. t. osob.: Gołębiewski C., Umiński R.; IPN — Del. Byd., sygn. IPN BY 063/48, k. 28–29, 063/69, k. 19–20; W. Jaworski, Stronnicstwo Narodowe w czasie wojny 1939–1945, mps. MiD WIH, sygn. III/68/4, s. 22; ibid., sygn. T-175, r. 279: Meldung wichtiger staatspalizeilicher Ereignisse Nr 5 vom 30 IV 1943; Materiały i dokumenty z archiwum rodzinnego Anny i Marii Mireckich w Warszawie; Krzemiński Witold (syn Eugeniusza) — relacja (w zbiorach autora); K. Komarowski, *Polityka i walka. Konspiracja ruchu narodowego 1939–1945*, Warszawa 2000, s. 211–212; A. Zawilski, *Bitwy polskiego Września*, Łódź 1989, t. 1, s. 269, 271, t. II, s. 230–231; B. Ziółkowski, *Narodowa Organizacja Wojskowa w Okręgu Kujawsko-Dobrzyńskim w latach 1939-1942*, t.XVIII, *Ziemia Kujawska*, 2005(w druku).

Bogdan Ziółkowski

MIRECKI EDWARD ADAM ¹⁵
pseud.: Biały, Andrzej
(1912–1998), Komendant Okręgu Kujawsko-
Dobrzyńskiego Narodowej Organizacji Woj-
skowej, żołnierz Kedywu Armii Krajowej i kon-
spiracji niepodległościowej po II wojnie
światowej.

Urodził się 11 X 1912 r. w Aleksandrowie Ku-
jawskim, jako najstarszy z pięciorga dzieci Stanisła-
wa i Stanisławy z d. Semplawskiej. Ojciec jego był
murarzem, matka zajmowała się gospodarstwem do-
mowym. W latach 1921–1931 uczył się w tym mie-
ście, z roczną przerwą w roku szkolnym 1928/1929,
w prywatnym Gimnazjum Męskim Księża Salezjan-
ów o profilu humanistycznym. Ukończył je matu-
rą 2 VI 1931 r. W 1932 r. rozpoczął studia na Wy-
dziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego, ale musiał
je przerwać po roku ze względu na trudną sytuację

1036
| 51 Włodzawski słow. biograficzny,
pod red. Stanisława Kunikowskiego, 113
Włodzawek 2005, t. III

materialną. W latach 1931–1932 i 1934–1936 utrzymywał się z udzielania korepetycji w Aleksandrowie Kujawskim, nie mogąc znaleźć innego zajęcia. Latem 1936 r. przeprowadził się wraz z całą rodziną do Gdyni, gdzie od stycznia następnego roku pracował w Towarzystwie Ekspedycyjno-Kontro-

lnym Bawełny, początkowo jako praktykant w kontroli jakości, a od 1939 r. jako zaprzysiężony rzeczoznawca bawełny. Po odbyciu czynnej służby wojskowej w Dywizyjnym Kursie Podchorążych Rezerwy przy 65. pp w Grudziądzu został powołany na ćwiczenia rezerwy w tym mieście w 1935 r., po których otrzymał awans na stopień ppor. rezerwy. Na oficerskie (sześciotygodniowe) ćwiczenia rezerwy był powoływany również w 1937 r. — do 14. pp we Włocławku i w lipcu 1939 r. w Gniewie, do wydzielonego batalionu 65. pp. Prawdopodobnie zaangażowano go w przygotowania sieci dywersji pozafrontowej na Wybrzeżu. Był czynny w Związku Oficerów Rezerwy. Spotykał się z oficerami z Wolnego Miasta Gdańska, od których otrzymywał informacje o sytuacji tam panującej. Dnia 23 VIII 1939 r. zmobilizowany został do Ośrodka Zapasowego 65. pp 16. Dywizji Piechoty w Radomiu. Brał udział w kampanii wrześniowej w zbiorowym pułku tej dywizji, pod dowództwem ppłk. Tadeusza Knoppa, wchodzącym w skład zgrupowania „Radom” ppłk. dypl. Bronisława Kowalczewskiego. Początkowo walczył w rejonie Skarżyska-Kamiennej i Kielc, w tym 6 września w akcji zaczepnej w kierunku na Kajetanów, gdzie został ranny w nogę. Po pobytach w szpitalach wojskowych (Radom, Lublin, Baranowicze, Pińsk), od około 23 września służył ponownie w wydzielonym oddziale — grupie płk. dypl. Tadeusza Zieleniewskiego, sformowanej w Chełmie Lubelskim. Po bezskutecznych próbach przedarcia się w ciężkich walkach z 27. niemiecką DP na południe Polski (przedostanie się na Węgry), dostał się 2 października do niewoli radzieckiej w okolicach Biłgoraja na Zamojszczyźnie. W trakcie ewakuacji jeńców na Wschód uciekł z niewoli i przedo-

stał się do Łodzi, a stamtąd na początku listopada na teren powiatu włocławskiego. Tu odnalazł w Mielżynie (u krewnych) rodzinę wysiedloną w październiku 1939 r. z Gdyni. Ze względu na przedwojenną działalność miał odciętą drogę do Gdyni, stąd decyzja o pozostaniu na Kujawach. Początkowo mieszkał w Mielżynie i pracował w gospodarstwie rolnym krewnych. Następnie przeniósł się do Włocławka, gdzie zamieszkał u rodziny narzeczonej, Haliny z d. Szubskiej (córki znanego włocławskiego rzeźnika i członka SN). Ponad półtora roku nie był zameldowany i nie pracował. Dopiero w sierpniu 1941 r. udało mu się zalegalizować pobyt (mieszkał przy ul. Stodólnej 16) i podjął pracę w charakterze urzędnika w dziale handlowym oraz w mniejszym zakresie w buchalterii Spółdzielni Rolniczo-Handlowej (Landwirtschaftliche Ein-und Verkauf Genossenschaft), współpracującej ze Zjednoczonymi Fabrykami Cykarii Ferd. Bohma i Gleba.

W 1932 r. został członkiem Obozu Wielkiej Polski, a rok później Stronnictwa Narodowego w Aleksandrowie Kujawskim (był również członkiem związanego z endecją Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”). Znał też środowisko narodowców we Włocławku, dzięki czemu wprowadzony został przez E. Krzemińskiego do konspiracyjnych struktur SN o krypt. Kwadrat w mieście. W grudniu 1939 r., w mieszkaniu przywódcy SN w okresie okupacji we Włocławku Mieczysława Starczewskiego, E. Mirecki został zaprzysiężony do NOW przez emisariusza Zarządu Głównego SN z Warszawy Antoniego Sikorskiego, wysłanego ze specjalnymi pełnomocnictwami przez Władysława Jaworskiego, pseud.: Jacek, Olza — szefa Wydziału Organizacyjnego w tym zarządzie. Otrzymał zadanie zorganizowania Okręgu Kujawsko-Dobrzyńskiego NOW i został wyznaczony na jego komendanta. Prawdopodobnie przyjął pseudonim Biały, którego jednak nie używał. W pierwszej połowie 1940 r. sformował komendę okręgu, a do końca tr. udało się E. Mireckiemu zorganizować powiaty (obwody) Włocławek i Aleksandrów Kujawski, natomiast nie powiodło się zorganizowanie struktur w pow. lipnowskim. Wiosną 1940 r. w celu wyjaśnienia spraw organizacyjnych udał się do Warszawy, gdzie na punkcie kontaktowym przy ul. Złotej spotkał się z A. Sikorskim i W. Jaworskim. Przez nich został skierowany do Poznania, do por. rez. Antoniego Wolniewicza, pseud.: Marian, Znicz,

któremu został bezpośrednio podporządkowany jako kierownikowi Konspiracyjnej Organizacji Stronnictwa Narodowego Ziem Zachodnich (od grudnia 1939 r. „ziem wcielonych” do Rzeszy) i komendantowi Narodowej Organizacji Bojowej stanowiącej autonomiczną część NOW. Po jego aresztowaniu pod koniec 1940 r., podlegał ppor. rez. Marianowi Kwiatkowskiemu, pseud.: Konrad, Jaxa. Rozwinął szeroką działalność informacyjno-propagandową (kolportaż prasy) oraz szkolenie wojskowe. Do jego najbliższych współpracowników w NOW należeli wspomniani M. Starczewski i E. Krzemiński odpowiadający odpowiednio za sprawy polityczne i propagandę oraz podchorążowie rez.: Roman Umiński, pseud. Romek — jego zastępca, Janusz Górski, pseud. Tomek, prowadzący szkolenie wojskowe, a w pow. nieszawskim Jerzy Ignaszewski, pseud. Wicher, Zdzisław Borkowski oraz ppor. rez. lekarz Franciszek Narożny, których osobiście zaprzysiął. Już w trakcie wizyty E. Mireckiego w Poznaniu ustalono sposoby łączności konspiracyjnej i kanały przerzutowe prasy SN na Kujawy — „Walki” i „Szczerbca” z Warszawy oraz „Polski Narodowej” i „Armii Narodowej” z Poznania. Drugi kanał przerzutowy prasy, w tym „Walki”, zorganizował z Łodzi, co było wynikiem wprowadzenia do konspiracji kolejarzy. Na potrzeby szkolenia wojskowego i przyszłej walki z okupantem na jego polecenie magazynowano broń i rozbudowywano liczebnie okręg. W sumie podlegało E. Mireckiemu około 500 żołnierzy. Utrzymywał kontakty z Józefem Olszewskim, pseud. Andrzej, komendantem Inspektoratu ZWZ Włocławek, z którym uzgodnił zasady współpracy. W początkach sierpnia 1942 r. pracę Okręgu Kujawsko-Dobrzyńskiego zdeorganizowały aresztowania gestapo, które objęły kilkadziesiąt osób. Sam E. Mirecki, doskonale zakonspirowany, uniknął w ostatnim momencie aresztowania, uciekając wraz z żoną z miasta. W końcu sierpnia 1942 r. przeszedł przez „zieloną granicę” do Generalnego Gubernatorstwa (GG) i dotarł do Warszawy. Mieszkał tam w latach 1942–1944 pod przybranym nazwiskiem Witold Sawicki, kolejno przy ul. Mokotowskiej, Wspólnej, Styki i utrzymywał się z handlu. Po skontaktowaniu się z kierownikiem Wydziału Organizacyjnego Okręgu Warszawskiego SN. Witoldem Pawłowskim, pseud.: Zdzisław Ptaszyński, Witek, Zdzych, był początkowo jego zastępcą, a następnie sam kierował tym wydziałem. Udzielał

7

pomocy zbiegłym do GG członkom NOW i AK z Włocławka, w tym T. Wawrzynkiewiczowi oraz znaczną część z nich wprowadził w struktury konspiracji warszawskiej. W Warszawie działał w NOW, a po scaleniu — w AK w zgrupowaniu „Stolica” NOW-AK. Posługiwał się pseud. Andrzej. Prawdopodobnie był oficerem Kedywu. W okresie przygotowań do powstania wywiózł w czerwcu 1944 r. rodzinę z Warszawy do Rejentówki pod Radzyminem. W powstaniu warszawskim walczył w kompanii harcerek w batalionie „Gustaw”. Walczył od 1 sierpnia początkowo w rejonie ul. Senatorskiej, Ogrodowej, Żelaznej i Leszna, a następnie od 7 sierpnia na Starym Mieście w zgrupowaniu „Róg” mjr. Stanisława Błaszczaka, wchodzącym w skład 28. Dywizji Piechoty im. Stefana Okrzei (dowódca płk Edward Pfeiffer, pseud. Radwan). Od 1 września do końca powstania walczył w Śródmieściu w batalionie „Gustaw-Harnaś”. Po jego upadku wywieziony został do miejscowości Spellen koło Wesel w Rzeszy. Już w końcu października 1944 r. udało mu się uzyskać skierowanie do pracy na Kujawy. Tu ukrywał się do końca okupacji. W styczniu 1945 r. wrócił do Włocławka. Zataił swoją konspiracyjną działalność i stopień wojskowy, rejestrując się w Rejonowej Komisji Uzupelnień jako rekrut. W lutym tr. podjął ponownie działalność konspiracyjną w SN. Za sprawą Tadeusza Pawłowskiego wszedł w skład zarządu Okręgu Warszawskiego SN z funkcją skarbnika. Po jego rozwiązaniu wrócił do Włocławka, gdzie ponownie od kwietnia 1946 r. pracował w fabryce F. Bohma i Gleba w charakterze kierownika ekspedycji. W połowie grudnia 1946 r. został aresztowany przez funkcjonariuszy PUBP we Włocławku i przewieziony do więzienia WUBP w Bydgoszczy. W śledztwie nie przyznał się do działalności w powojennych strukturach SN. Z braku dowodów zwolniony z aresztu w poł. lutego 1947 r. W tym samym roku przeprowadził się z rodziną do Sieradza, a następnie w 1954 r. do Mińska Mazowieckiego. Pracował tam w Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego jako m.in. kierownik magazynu i kierownik archiwum zakładowego do przejścia na emeryturę w 1972 r.

Był członkiem ZBoWiD (z tytułu udziału w kampanii wrześniowej) i od 1991 r. Związku Kombatan-tów Armii Krajowej Obwodu „Mewa-Kamień” w Mińsku Mazowieckim. Przez wiele lat był ławnikiem w Sądzie Powiatowym w Mińsku Mazowiec-

kim i Sądzie Wojewódzkim w Warszawie. Za działalność niepodległościową odznaczony został Medalem za Udział w Wojnie Obronnej 1939 r. W 1990 r. był awansowany do stopnia porucznika.

Zmarł 18 IV 1998 r. w Mińsku Mazowieckim i pochowany został na miejscowym cmentarzu komunalnym.

Edward Mirecki żonaty był z Haliną Michaliną z d. Szubską, z którą ślub zawarł 13 VI 1942 r. we Włocławku. Mieli troje dzieci: Jędrka (ur. 11 V 1944) — fizyka i nauczyciela informatyki w Warszawie, Marię (ur. 3 IV 1948) — polonistkę i redaktora oficyny wydawniczej „Czytelnik” oraz Annę (ur. 20 IX 1953) — historyka i redaktora w Wydziale Wydawnictw IPN.

AMS, Relacje, t. XXVII, Relacja Edwarda Mireckiego, k. 203–206; tamże, Relacja członka NOW „R”, k. 201–202; FAPAK, Insp. WI, t. osob.: Gołębiewski C., Umiński R.; IPN – Del. Byd., sygn. IPN BY 063/48, k. 28–29, 063/69, k. 19–20; Jaworski W., Stronnictwo Narodowe w czasie wojny 1939–1945, maszyn. Materiały i Dokumenty Wojskowego Instytutu Historycznego, sygn. III/68/4, s. 22; tamże, sygn. T-175, r. 279: Meldung wichtiger staatspolizeilicher Ereignisse Nr 5 vom 30 IV 1943; Materiały i dokumenty z archiwum rodzinnego Anny i Marii Mireckich w Warszawie; Krzemieński Witold (syn Eugeniusza) — relacja (w zbiorach autora); — Bielecki R., *Żołnierze Powstania Warszawskiego*, Warszawa 1995, s. 261; Komarowski K., *Polityka i walka. Konspiracja ruchu narodowego 1939–1945*, Warszawa 2000, s. 211–212; *Kronika powstań polskich 1794–1944*, Warszawa 1994, s. 508–511; Zawilski A., *Bitwy polskiego Września*, Łódź 1989, t. 1, s. 269, 271, t. II, s. 230–231; Ziółkowski B., *Konspiracja zbrojna ruchu narodowego 1939–1942 we Włocławku i na Kujawach wschodnich*, „Biul. Przewod.”, 2005, nr 82, s. 2–5, tenże, *Narodowa Organizacja Wojskowa w Okręgu Kujawsko-Dobrzyńskim w latach 1939–1942*, „Ziemia Kuj.”, 2005, t. 18 (w druku).

Bogdan Ziółkowski

T:VI - 1948/2024 30m.

Wto Warsaw

Jurecki Edward

✓ Party informacyjne

h. 1

Mirecki Edward

Wrocław, 1
Rk

zob. Ziśkowski B., Polska
Godzienna na Łujawach...
Toruń 2008, s. 189, 248,
505-512, -521.

AL 1, 15

Mirecki Edward

